

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lvitprandi Ticinensis Diaconi Opusculvm, De Vitis
Romanorvm Pontificvm**

Liutprandus <Cremonensis>

Mogvntiae, 1602

XXXI. S. Marcellvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11115

In alia autem epistola, b quam vniuersis destinauit Episcopis per Orientales prouincias constitutis, monet & præcipit omnes à fratum persecutione & litigio cessare, & vt contentiones, quæcunq; inter Christianos fuerint ortæ, ad Ecclesiam deferantur, & ab Ecclesiasticis viris terminentur. Constituit etiam vt maior non possit à minore iudicari, & vt Episcopus quilibet nullum possit inferre præiudicium illi Pontifici, à quo consecratus esse probatur: & si præsumptum fuerit, irritum esse, & inter Ecclesiastica statuta non esse, censendum. Item in eadem statuit, ne vllus clericus, cuiuscunque ordinis sit, absq; Pontificis sui permissione vllum ad seculare iudicium præsumat attrahere, * nec ei laicum liceat accusare. Hrc, sicut & Calixtus Papa, decreto suo firmauit, ne Imperatori, vel cuiquam pietatem custodienti liceat aliquid contra mandata diuinitatis præsumere, nec quicquam quod Euangelicis, Propheticisque ac Apostolicis regulis obuiat, agere. Itaque sic intulit. *Iniustum ergo iudicium & diffinitio iniusta regis, * vi vel iussu à iudicibus ordinata, non valet, nec quicquam, quod contra Euangelica vel Prophetica aut Apostolica doctrina constitutionem, siue sanctorum Patrum fuerit actum, stabit & quod ab infidelibus, aut hereticis factum fuerit, omnino cassabitur.*

XXXI.

A. CCCIV.

S. MARCELLVS.

MARCELLVS, natione Romanus, ex patre Benedicto, de regione Via lata, sedit annos 5. menses 7. dies 21. Fuit autem temporibus Maxentij & Maximiani. Comprehensus autem à Maxentio & traditus in catabulo animalibus ad seruendum, quia dæmonibus sacrificare noluit, diu ibidem cilicio indutus, & inedia maccratus, vitam finiuit in Christo 17. Kalend. Februar. Hic ordinauit Episcopos 21. presbyteros 25. diaconos 2. Hic in epistola quam destinauit vniuersis Episcopis, Antiochenæ Ecclesiæ subditis, scribit, à sanctis Patribus inspirante Domino, constitutum esse, ne villa Synodus præter Romanæ sedis authoritatem possit legitimè cōuocari, in qua Episcopus super quibuslibet criminibus pulsatus debat audiri vel iudicari, & omnia negotia Episcoporum, & summarum causarum siue cuncta dubia, Apostolicæ sedis auctoritate sunt agenda, & omnia & finiēda comprouincialia negotia eiusdem sedis auctoritate sunt retractanda. Hęc eadē in alia epistola, b quam Maxentio Episcopo scripsit summopere seruari præcepit, & alia multa de negotijs Episcoporum in eadem posuit, quæ hīc ideò non-

anne-

epif. 1.

epif. 2.

annotauimus, quia eadem sèpè in antecessorum suorum decretis iterando præscripsimus.

XXXII.

S. EVSEBIUS.

A. CCCIX.

EVSEBIUS, natione Græcus, ex medico, seddit annos 6. mensim.
I. dies 3. Fuit autem temporibus * Constantis. Qui 6. nonas * Constantini Octob. migrauit ad Dominum. Hic ordinavit Episcopos 4. presbyteros 13. diaconos 3. Hic tres epistolas decretales fecit, & in illa * quam vniuersis Episcopis per Campaniam & Tusciam constitutis scripsit, sollemniter celebrari præcepit festum inuentionis S. Crucis, quæ suis temporibus 5. nonas Maij inuenta est. Similiter in eadem præcepit, omnes hæreticos ad conuersionem venientes, si in fide S. Trinitatis baptizati essent, per manus impositionem esse De conf. d. 3. c. crucis. reconciliandos, & hoc sacramentum, videlicet, manus impositio- 5. c. manus. nis, nec debere, nec fieri posse ab aliis, quam ab Episcopis dixit, & aliter præsumptum irritum & vacuum habendum, nec inter Ecclesiastica iura reputandum.

In illa verò epistola, ^b quam Gallicanis Episcopis destinauit, ^b epist. 2. & de hæreticorum susceptione idem seruari mandauit, & ab accusationib. clericorū & Episcoporū infames, & ceteros quos antecel- sores sui remouēdos sèpè præscriperat, & ipse remouit, dicēs. *Qui eorum castitatem & grauitatem imitari nolunt, nec eos impetrare possunt.*

Illa autē, ^c quā direxit Episcopis per Alexandriā & Ägyptum ^c epist. 2. constitutis prohibuit, ne oues pastorem suum reprehendant, nec vllatenus accusent, nisi à recta fide exorbitauerint, quia pastorum facta quanquam rectè reprehendenda videantur, subditorum tamen gladio ferienda non sunt. Et de expulsis aut exspoliatis in ea- dem subintulit, ita dicens. *Quos sciatis, nec ad Synodum prouincialem, nec ad generalem posse conuocari, nec in aliquo diiudicari, antequam cuncta, 3. q. 2. c. prius. quæ eis ablata sunt, legibus potestati corum redintegrentur, & postmodum non sub angusti temporis spacio sed tantum temporis spaciū eis indulgeatur, quā- tum exspoliati vel expulsi esse videntur, antequam ad Synodum conuocentur. & ab omnibus sua prouinciae Episcopis quisq; audiatur: nam nec conuocari ad causam, nec iudicari potest exspoliatus vel expulsus, quoniam non est priuilegi- um, quo exspoliari possit iam nudatus. Vnde & antiquitus decretum est, o- mnes possessiones, & omnia sibi sublata atq; fructus cūctos ante litis contestati- onem perceptor vel Primas possessori restituat. Et alibi scriptum habetur, ille 2. q. 2. c. nullus qui violentiam pertulit, vniuersa in statu, quo fuerant, recipiat, & quæ possi- det*

E

det